

Γράφει ο **Σεΐτ Αλυτογάν***

Μπορεί να μην φανταζόταν κανείς ότι ο μπαγάσας ο Αλέξης μια μέρα θα γινόταν ο πιο μεγάλος έμπορος στην Ελλάδα, όμως εδώ που τα λέμε όλοι γνώριζαν το ταλέντο του.

Ο μικρός Αλέξης λοιπόν, πάλεψε, μάτωσε, αγωνίστηκε και τελικά άνοιξε το δικό του μαγαζί. Ήταν το όνειρο του. Κάθε φορά που περνούσε μπροστά από το εμπορικό κέντρο που βρισκόταν στην μέση της πλατείας Συντάγματος το κοιτούσε θλιμμένα και πιθανόν μέσα του σκεφτόταν εάν μια μέρα θα μπορέσει να ανοίξει κανένα μαγαζί εκεί μέσα.

Βέβαια ο Αλέξης δεν ήταν άσχετος από εμπόριο, στην ουσία ήταν ένας μικροπωλητής. Πουλούσε μιχλιμπίδια στους εργάτες, τους εργαζόμενους, τη νεολαία και έβγαζε **2,5 - 3 %** κέρδος.

Περνούσαν τα χρόνια και ο Αλέξης μεγάλωνε και αποκτούσε εμπειρίες. Οι μεγάλοι έμποροι ακόμα και οι μονοπωλιακές εταιρείες συνέχεια του συνιστούσαν να πουλήσει ελπίδες, καλές αλλά φθηνές.

Τους άκουσε ο Αλέξης. Και να που μια μέρα ήρθε η καλή ώρα. Ο κόσμος ξεκίνησε να μην ψωνίζει πια από τα μαγαζιά του Γιωργάκη, του Σαμαρά, του Καραμανλή και όλων των υπολοίπων που βρισκότουσαν μέσα στο εμπορικό κέντρο.

Όπως είπαμε, είχε ταλέντο ο μπαγάσας. Είπε στον κόσμο ότι **δεν χρωστάνε πουθενά** και όσα χρωστάνε να μην τα πληρώσουν. Το καινούργιο μαγαζί θα δούλευε για τον κοσμάκη. Οι ξένοι πια δεν θα μπορούσαν να ελέγξουν το εμπορικό κέντρο. Πρώτη φορά άνοιγε ένα μαγαζί στον αριστερό διάδρομο της Βουλής και το αφεντικό του μαγαζιού ήταν ένας εκπρόσωπος του κοσμάκη που κοιμόταν πάντα από το αριστερό πλευρό.

Τέλος πάντων, για να μην τα πολυλογούμε ο Αλέξης κατάφερε να ανοίξει το μαγαζί. Όμως έλειπαν μερικά φράγκα ακόμα από το κεφάλαιο που είχε ήδη βάλει. Βρήκε συνεταίρους ο

μπαγάσας. Αυτός λεγόταν Καμμένος, αλλά πολύ καμμένος, **μέχρι το μαύρο**. Ένα από τα χαρακτηριστικά του ήταν ότι μεταμορφωνόταν σε πατερίτσα. Ήταν πάντα διαθέσιμος να γίνει πατερίτσα των μεγάλων εμπόρων όταν χτυπούσαν το πόδι τους και δεν μπορούσαν να περπατήσουν. Του άρεσε το χακί χρώμα. Τα χακί του ρουχαλάκια τα έβγαζε μόνο όταν ήταν μόνος του. Λένε ότι συχνά τσακωνόταν με την γυναίκα του λόγω του ντυσίματός του. Του άρεσε πολύ να κάνει επίδειξη μόδας πάνω στα αεροπλάνα με φόντο τον γαλάζιο ουρανό. Βέβαια ήταν ξεχωριστή η επίδειξη που έκανε στα Ίμια. Σαν τις αρκούδες των στεπών, δυνατά και βαριά είχε πατήσει στα Ίμια και είχε δείξει τα δόντια του στην άλλη όχθη. Συχνά καλούσε τον Ελληνικό λαό να φορέσουν έθνικ ρούχα.

Τέλος πάντων, ο μπαγάσας ο Αλέξης έκανε ακόμα και ένα **δημοψήφισμα** για το τι χρώμα αρέσει στον ελληνικό λαό. Ήταν βαθιά δημοκράτης. Ο ελληνικός λαός ψήφισε το άσπρο. Όμως εκείνος επέμενε ότι ήταν το κίτρινο. Φόρεσε τα κίτρινα του, πήγε στην Ευρώπη και υπέγραψε ένα σωρό από συμφωνίες με τους αγοραστές. Η βιοτεχνία που παρήγε ρουχαλάκια για τον κοσμάκη έβγαζε και μια ζώνη με πολλές τρύπες. Έμαθε στον ελληνικό λαό να σφίγγει κάθε λίγο και λιγάκι όλο και περισσότερο το ζωνάρι. Σε λίγο καιρό χάριν του μπαγάσα όλοι οι Έλληνες θα γίνουν “στυλάκια”. Όμως ο κόσμος κατάλαβε ότι κάτι δεν πάει καλά. Το μαγαζί που βρισκόταν στο εμπορικό κέντρο στο Σύνταγμα ήταν χειρότερο και από την Βαρβάκειο αγορά. Άλλο αγόραζε στο μαγαζί και άλλο έβγαινε από την σακούλα στο σπίτι.

Λένε ότι ο μπαγάσας έδωσε εντολή σε εταιρείες να ερευνήσουν τι κατάσταση επικρατεί στους πελάτες. Φαίνεται, ότι το αποτέλεσμα δεν είναι καλό. Θα κλείσει και αυτό το μαγαζί που είναι στην αριστερή πτέρυγα του εμπορικού κέντρου. Όμως, ο μπαγάσας δεν τα βάζει εύκολα κάτω. Ήξερε ότι οι προηγούμενοι ενοικιαστές άλλαζαν συχνά την βιτρίνα τους ως τελευταία τους ελπίδα, και το ονόμαζαν **ανασχηματισμό**.

Αποφάσισε λοιπόν να αλλάξει και αυτός την βιτρίνα. Κατέβηκε στην αποθήκη των ακρήστων και βρήκε μια κούκλα που λεγόταν Κουβέλης. Ταίριαζε με όλες τις βιτρίνες ανεξάρτητα από χρώματα κι αρώματα. Ήταν λίγο σκουριασμένη και είχε πιάσει σκόνη. Την ξεσκόνισε, την έβαψε και την έδειξε στον Καμμένο. Αποφάσισαν να την βάλουν στην βιτρίνα. Βρήκαν και μια-δύο κούκλες από αποθήκες που δεν τους ανήκαν. Και αυτές ήταν παλιές αλλά τους έκαναν. Ο Σαίξπηρ είχε πει ότι **“ένα άλογο ποτέ δεν ξέρει την αξία των αξεσουάρ που έχουν βάλει πάνω του”**. Τέλος πάντων, το κουκλάκι που ονομαζόταν Κουβέλης και οι λοιποί, τώρα είναι στην βιτρίνα με καινούργια και κομψά ρουχαλάκια. Λένε ότι χάριν σ’ αυτό το κουκλάκι οι προηγούμενοι έμποροι πούλησαν πάρα πολλά εμπορεύματα. Ιδιαίτερα τα ρουχαλάκια του γνωστού οίκου μόδας **ΔΝΤ** του πήγαιναν πολύ.

Θα γράψουμε την συνέχεια της ιστορίας του Αλέξη του εμποράκου όταν ο ελληνικός λαός θα δέσει τενεκεδάκια στην ουρά του καθώς θα φεύγει τρέχοντας από την αριστερή πτέρυγα του εμπορικού κέντρου.

***Δημοσιογράφος, ανταποκριτής της εφημερίδας Εβρενσέλ στην Ελλάδα/Αθήνα**